

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Psalm 32

Deze psalm is de tweede van de zeven boete psalmen. De boete psalmen zijn: 6, 32, 38, 51, 102, 130, 143).

Boven de psalm staat dan ook:
Tweede boetpsalm
Een onderwijzing van David.

Deze psalm bestaat uit drie delen. In de verzen 1 t/m 7 is David aan het woord; in de verzen 8 en 9 spreekt de Heere en in de verzen 10 en 11 is David opnieuw aan het woord.

1 Welzalig is hij van wie de overtreding vergeven, van wie de zonde bedekt is.

Er staat niet: moedeloos is hij, van wie de overtreding vergeven is maar welzalig is hij, wiens overtreding vergeven is.

Moedeloosheid komt doordat men zondigt en daarna twijfelt, dat zonden vergeven zijn op hetzelfde ogenblik, dat zij berouwvol beleden worden. Dat zij volkomen vergeven zijn en voor eeuwig vergeten.

2a Welzalig de mens wie de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent.

Opnieuw de zaligspreking, dat de mens zalig is, wie de Heere de ongerechtigheid niet toerekend.

2b En in wiens geest geen bedrog is.
Het gaat om iemand, die eerlijk en oprecht voor God zijn zonden belijdt.

3 Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg, onder mijn jammerklachten, de hele dag.

Toen hij zijn zonden nog niet beleden had, was er wel gejammer, maar dat om het lijden wat hem trof en niet om de eigen begane zonden.

Het gejammer verdwijnt als er een persoonlijke schuldbelijdenis komt.

4 Want dag en nacht drukte Uw hand zwaar op mij,

Om David te helpen sprak God dag en nacht tot hem door zijn geweten. Hij voelde in zijn geweten dat hij fout zat. Maar hij wou dit kennelijk niet direct toegeven.

Hier wordt het woord "zwaar" genoemd. Het is het slechte geweten.

... mijn levensvocht veranderde in een zomerse droogte. sela

Mijn levensvocht verdroogde wil zeggen: mijn innerlijk verdroogde als in zomerse droogte; dan drogen de vruchten uit en verzenen de aren.

Sela was een aanduiding voor de dirigent van de tempelmuziek, dat hij de muziek moest laten aanzwellen. Het is immers een Psalm en waarom moest de muziek nu gaan aanzwellen?

De persoonlijke schuldbelijdenis komt er aan: reden om de muziek te laten aanzwellen.

5 Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet; ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de Heere. En U vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde.

In deze tekst wordt vijf keer het woordje "Mijn" genoemd.

6a *Daarom zal iedere heilige tot U bidden ten tijde dat U Zich laat vinden.*

In Jesaja 55 staat:

6 Zoek de Heere, terwijl Hij te vinden is, roep Hem aan terwijl Hij nabij is.

7 Laat de goddeloze zijn weg verlaten, de man van ongerechtigheid zijn gedachten. Laat hij zich bekeren tot de Heere, dan zal Hij Zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig.

God laat Zich dus vinden maar het gaat dan om datgene wat wij verkeerd gedaan hebben en niet wat de ander verkeerd gezegd of gedaan heeft. Dat is de zaak van de ander.

6b *Voorzeker, een overstroming van machtige wateren zal hem niet bereiken.*

Dan ben je weer veilig en op de juiste koers.

7 *U bent mijn schuilplaats, U beschermt mij voor benauwdheid, U omringt mij met vrolijke gezangen van bevrijding. Sela*

God is mijn schuilplaats; Hij beschermt mij, roept David het uit. Er volgen vrolijke gezangen van bevrijding.

Sela ! Weer een nieuwe gelegenheid voor de dirigent van het tempelkoor, om de muziek te laten aanzwellen.

En nu gaat God spreken in deze Psalm:

8 *Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan; ik geef raad, mijn oog is op u.*

Zo leert ons Hebreëen 10:20 om die nieuwe en levende weg te gaan, die Jezus voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees.

Hij leert en onderwijst ons aangaande de weg die wij moeten gaan. Er wordt gesproken van een weg.

Tussen Antwerpen en Brussel ligt een weg en men kan niet van Antwerpen in Brussel komen, zonder over die weg te gaan.

Er staat ook dat Jezus die weg heeft ingewijd en dat kan niets anders betekenen dat Hij daarop een Voorloper was en dat zijn discipelen die weg nu ook kunnen gaan, die Hij immers heeft ingewijd.

Ook staat er, dat die weg nieuw is. Jezus kwam met het nieuwe, hetgeen wij lezen in de zgn. bergrede. "Haal eerst de balk uit uw eigen oog (b.v. de balk van ergernis om het gedrag van anderen); dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen. Mt. 7:5.

De weg is ook een levende weg. Jezus zei in Mt. 7:14: Smal is de weg, die ten leven leidt.

Hem volgen op deze smalle weg ten leven, noemde Jezus in Lucas 9:23 met de woorden:

Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen.

9 Wees niet als een paard, als een muil-dier, dat geen verstand heeft. Zijn bek houdt men in toom met bit en toom; dan kan hij u niet te na komen.

Zijn we ootmoedig dan kan de Heere ons leiden door Zijn raad.

10 De goddeloze heeft veel smarten, maar wie op de Heere vertrouwt, hem zal de goedertierenheid omringen.

Er is geen beter leven, dan een volbloed christen te zijn. De goddeloze heeft veel smarten. Maar wie op de Heere vertrouwt wordt omringt door Zijn goedheid.

11 Verblijdt u in de Heere en verheug u, rechtvaardigen, zing vrolijk, alle oprechten van hart!

Dat is wel een heel mooi einde van deze psalm.

Verblijdt u altijd in de Heere, ik zeg het opnieuw: Verblijdt u. (Phil. 4:4).

Zing voor de Heere en loof Hem in uw hart en dank God altijd voor alle dingen. (Efeze 5:19/20).

Tot slot nog een verhaal over de Engelse adel zoals die vroeger op jacht ging.

Als de adel vroeger op paarden op jacht ging, namen ze klapjongens mee, doe op de struiken sloegen met een stok, om het wild te voorschijn te laten komen.

Als dan het wild te voorschijn komt, dan schiet de adel natuurlijk niet op de klapjongens maar op het wild, dat te voorschijn is gekomen door het slaan met stokken op het struikgewas van die klapjongens.

Zo is het ook met het gedrag van de ander. Het gedrag van de ander werkt soms op ons als het slaan met een stok op het struikgewas. Het struikgewas is ons vlees waar de zonde in woont.

Als de zonde in ons vlees begint te werken door het gedrag van de ander, dan is het goed niet op de klapjongen (het gedrag van de ander) te schieten maar op het wild (de zonde in het vlees, dat zich begint te roeren).

De adel kan dankbaar zijn voor het werk van de klapjongens, want zonder hen werd immers het wild niet te voorschijn geroepen!

Wie het vatten kan, die vatte het.